Przymierze Boga po potopie

Początki wiary i patriarchowie • Rdz 8:20–9:17

Myśl przewodnia

Przymierze po potopie obejmuje ludzi i inne żywe istoty.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Rdz 8:20–9:17 zaczyna się po ustąpieniu potopu. Bóg zwraca się do Noego i jego synów, ale treść przymierza wykracza daleko poza jedną rodzinę. W Rdz 9:9–10 wymienione są następne pokolenia oraz istoty żyjące.

Czym jest przymierze? W tej opowieści to wiążąca Boża obietnica dotycząca przyszłości życia na ziemi. Jej znakiem zostaje tęcza. Tekst kilka razy powtarza, że obietnica ma charakter trwały.

Łatwo pomylić znaczenie tekstu ze zbyt szerokim wnioskiem. Bóg nie zapowiada, że żaden człowiek nigdy nie doświadczy powodzi. Obiecuje, że nie zniszczy ponownie wszystkiego takim potopem. Rozpoznanie dokładnego zakresu obietnicy jest ważną umiejętnością czytania Biblii.

Rdz 9:8–17 kilkakrotnie podkreśla, z kim Bóg zawiera przymierze. Warto znaleźć w tekście ludzi i zwierzęta wymienione jako jego uczestnicy. Nie wyciągajmy z tego wniosku, że na ziemi nigdy więcej nie wystąpi powódź w jakimś miejscu. Przyrzeczenie ma dokładnie taki zakres, jaki podaje Biblia.

Ten fragment przypomina także o wartości życia. Obowiązek troski o innych nie kończy się na naszych bliskich. Odpowiedzialność człowieka sięga zwierząt, ziemi i ludzi, których nie znamy.

Cele lekcji

• Odnajduje adresatów przymierza w Rdz 9:8–10.

• Rozróżnia obietnicę dotyczącą całej ziemi od pogody w danym miejscu.

• Wymienia znaczenie znaku tęczy.

• Wskazuje w tekście odpowiedź na pytanie: Czy Rdz 9 wyklucza każdą lokalną powódź?

Przebieg zajęć

Pytanie badawcze — 4 min

Pokaż ilustrację tęczy. Zapytaj: „Czy jeden znak może przypominać ważną umowę?”.

Lektura wybranych wersetów — 10 min

Lektura Rdz 8:20–9:17. W lekcji 06 poznaliśmy ocalenie Noego i jego rodziny. Teraz czytamy, jak Bóg zwraca się do Noego po potopie.

Szukamy sensu — 9 min

Wyszukajcie Rdz 9:8–17. Osobno podkreślcie: kto mówi, do kogo, co obiecuje i jaki ustanawia znak.

Zadanie w grupie — 12 min

Uczniowie porównują trzy zdania: „Nigdy nie będzie powodzi”; „Nie będzie kolejnego potopu niszczącego całe życie”; „Tęcza jest znakiem”. Oceniają, które oddaje sens fragmentu. Na karcie pracy zapisują wersety.

Wniosek i zastosowanie — 5 min

Każdy podaje przykład troski o życie w szkole lub domu.

Ćwiczenie uzupełniające

Zaznacz trzy razy powtórzony zakres przymierza i zapisz go własnymi słowami.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Kogo obejmuje przymierze?

Noego, potomstwo i wszelkie żywe istoty — Rdz 9:8–10.

Jaki znak wymienia Biblia?

Tęczę, Rdz 9:12–17.

Czego obietnica nie dotyczy?

Nie oznacza wyeliminowania każdej lokalnej powodzi.

Czy Rdz 9 wyklucza każdą lokalną powódź?

Nie. Dotyczy przymierza opisanego w tekście, a nie braku wszelkich katastrof.

Pomoce dydaktyczne

• Biblie i zakładki do Rdz 9

• kartki „kto — co — znak”

• ilustracja tęczy

• karta pracy

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Obietnica z Rdz 9:8–17 jest skierowana nie tylko do rodziny Noego, lecz również do istot żywych. Tęczy nie przedstawiaj jako prywatnej obietnicy, że nic trudnego nigdy się nie wydarzy. | Uzupełnienie IV: Przymierze obejmuje potomków Noego i wszystkie żywe istoty (Rdz 9:9–10). Obietnica dotyczy nieponowienia zagłady wszelkiego życia przez potop w określonym w tekście sensie; nie jest gwarancją braku lokalnych powodzi ani wszelkich nieszczęść. Tęcza jest znakiem przymierza w narracji, a zarazem zjawiskiem przyrodniczym.

• Oddziel obserwacje zawarte w tekście od wniosków i odniesień współczesnych; pozostaw czas na pytania, także bez odpowiedzi.

• Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.

• W Rdz 9:8–10 adresatami przymierza są Noe, jego potomstwo i wszelkie żywe istoty; nie ograniczaj go do jednej rodziny.

• Rdz 9:11 oznacza obietnicę, że potop nie zniszczy ponownie całego życia na ziemi. Tekst nie oznacza, że nigdy nie wystąpią lokalne powodzie.

• W Rdz 9:12–17 tęcza jest znakiem przymierza; zjawisko optyczne ma zarazem przyrodnicze wyjaśnienie, co nie usuwa jego roli w narracji biblijnej.

• Rdz 9:1–7 zawiera także nakazy dotyczące życia, rozmnażania i poszanowania ludzkiej krwi. Dla najmłodszych wystarczy pozytywny przekaz troski o życie.

• Przymierze noachickie należy odróżniać od przymierza z Abrahamem, na Synaju i późniejszej obietnicy nowego przymierza; mają odmienne adresaty i znaki.

• Tęcza jest zjawiskiem optycznym i znakiem w narracji biblijnej. Unikaj sztucznego przeciwstawiania tych dwóch opisów.

• Tęcza nie gwarantuje pojedynczemu człowiekowi bezpiecznej pogody. Nie przedstawiaj katastrof jako oznak, że Bóg złamał obietnicę.

• Obietnica z Rdz 9:8–17 jest skierowana nie tylko do rodziny Noego, lecz również do istot żywych. Tęczy nie przedstawiaj jako prywatnej obietnicy, że nic trudnego nigdy się nie wydarzy.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Przymierze obejmuje potomków Noego i wszystkie żywe istoty (Rdz 9:9–10). Obietnica dotyczy nieponowienia zagłady wszelkiego życia przez potop w określonym w tekście sensie; nie jest gwarancją braku lokalnych powodzi ani wszelkich nieszczęść. Tęcza jest znakiem przymierza w narracji, a zarazem zjawiskiem przyrodniczym.

Kontynuacja w domu

Sprawdźcie, w jakich sytuacjach obietnica może zostać błędnie rozszerzona ponad jej treść.